

[אחר ששרו מודים אנחנו לך] בימות החול לאחר י"ב ברכות של הבקשות תקנו ברכות הודאה, לרמוז לאדם שאחר שמסיים לבקש הצטרכויותיו, ופעמים מה שנדמה לו שצריך, יש לו להודות להשי"ת על מצבו כעת, ולומר מודים אנחנו לך וכו' על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך. לידע ולהאמין בהשגחה פרטית שה' יתברך מנהיג כל אדם כפי היותר טוב עבורו גם עתה במצבו כשעדיין מבקש צרכיו. ואמנם ברא השי"ת מציאות של בקשות ותפילה ע"ז, ובזה חפץ השי"ת ומצווה להתפלל על כך. ואין זה סתירה במה שיש להודות גם על מצבו עתה. ואם ישתנה מצבו יהיה אז הטוב ביותר עבורו. לכך מתכיפין ההודאה לשאילת הצרכים, להשריש האמונה בהשגחה פרטית על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך.

ובשבת שנאסר בקשת צרכים וכאילו כל מלאכתך עשויה. כי השבת מיוחדת להודאה, מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון. ובה מתגלה כח האמונה בהשגחה פרטית ויש בה מעין הגאולה העתידה אזי בנקל יותר להודות ולהלל כל אחד במצבו כאילו לא נחסר מאומה. וכמו כן בחנוכה שקבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה הזמן לקבוע ולהשריש זאת האמונה ולהודות על חיינו המסורים בידך כפי שמנהיג השי"ת כל אחד בפרטות.

[אחר ששרו ואילו פינו מלא שירה] בתחילה אומרים ואילו פינו וכו' אין אנחנו מספיקין להודות לך וכו', ומיד אומרים על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו וכו' הן הם יודו ויברכו וישבחו וכו' כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבוע וכו'. ולכאורה זהו סתירה שמקודם אומרים אין אנחנו מספיקין ולבסוף אומרים הן הם יודו, כי כל פה לך יודה. ונאמרו בזה כמה פשטים. ואולי מספיקין לשון ספק, והיינו שאין אנחנו מסופקין להודות, ואיננו בודקים כל מצב אם יכולים וראוי להודות, רק בכל מצב שהוא מאמינים בהשגחה פרטית שהכל לטובה ועל הכל יש להודות, ועל כן אברים שפלגת בנו וכו' בכל מציאות ומצב שיש לאדם הוא מודה לה', הן הם יודו ויברכו, כי כל פה, כל פה בכל מצב שהוא.

ועמלק ביקש להכניס ספיקות באמונה, וכדאי' עמלק בגימט' ספק, וכן אי' אצל בלק ויספוק את כפיו, כי כל כח עשיו ועמלק הוא להכניס ספיקות בהשגחה פרטית ולהסתפק אם המצב עתה טוב. ויוסף הצדיק שעומד כנגדם כדאי' והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשיו לקש וכו', הוא הביא כח האמונה בכל מצב כדאי' ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח, והיה הכל טוב ומוצלח בעיניו, ולכן יוסף בבחי' הלל כדאי', להודות ולהלל להשי"ת בכל מצב, וכח זה מתעורר ביחוד בימי החנוכה ימי הלל והודאה.

[אחר ששרו אודה ה' מאוד בפי] בתחילה אודה ה' מאוד בפי, מודים לה' כשעדיין ההודאה רק בפה, אפילו שבכל מהות האדם אינו חש בכולו הודאה, ובזה עצמו גורם וממשיך עליו שיוכל להודות בכל נפשו, שיהיה ובתוך רבים אהללנו, אהללנו היינו בכל גופו ונפשו שתתפשט ההודאה בכל המהות של האדם ויהיה נעשה חטיבה אחת של הודאה. וקבעו חנוכה בסוף חודש כאשר הלכנה מתמעטת ונסתרת, ובזה אינו ככל הימים טובים, כי יש בה הכח להודות ולהלל גם כשעדיין זה בפה ונסתר, ובכח זה יהיו יכולין להיות קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה, שתהיה ההודאה בכולו בקביעות ובכל מצב שהוא.

[אחר ששרו יוונים נקבצו עלי] יונים נקבצו עלי אזי בימי חשמנים ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים, היוונים פרצו את כל החומות ונכנסו לבית המקדש וכו', וכשנצחום ניתן הכח בחנוכה לפרוץ את כל החומות ולהביא את אור הגאולה העתידה, כח בית המקדש העתיד, ערכתי נר למשיחי, זה הרמז בפ' מה פרצת עליך פרץ, כח של משיח. כאשר שמעתי מכ"ק אדמו"ר שליט"א [בסעודה שלישית עוד בבני ברק] במ"ש בקבלת שבת ימין ושמאל תפרוצו, ימין כנגד מזוזה בימין, ושמאל כנגד נר חנוכה, תפרוצו מה פרצת עליך פרץ. ויכול כל אדם לפרוץ את כל ההסתרות, וגם אם יש לו חומות יכול לפרוץ ולהגיע לכח הגאולה גם בתוך ימי ההסתרה והגלות. וזה הענין בנר חנוכה שקבעו למטה מעשרה ופתח ביתו מבחוץ ולהאיר גם ברשות הרבים, כי ניתן הכח לפרוץ ולהגיע ולהביא כח הקדושה בכל המקומות גם הנמוכים ביותר, ולפרוץ הכל.

מזל טוב, יעזור השי"ת אצל כולם בשמחות.

[נכתב ע"י אחד השומעים ובאחריותו בלבד]